

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง

เรื่อง กำหนดค่าตอบแทนการขออนุญาตใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐ

พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง ว่าด้วยการกำหนดค่าตอบแทนการขออนุญาตใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๙ และมาตรา ๙/๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ องค์การบริหารส่วนตำบลโคกยางโดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกยางและนายอำเภอปราสาท จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง เรื่อง กำหนดค่าตอบแทนการขออนุญาตใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง นับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง เป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจตีความ วิจัย ออกระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“ที่ดิน” หมายถึง พื้นที่ดินทั่วไป และให้หมายความรวมถึงภูเขา ห้วย หนอง คลอง บึง บาง ลำน้ำ ทะเลสาบ เกาะ และที่ชายทะเลด้วย

“ที่ดินของรัฐ” หมายถึง ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน รวมทรัพย์สินทุกชนิดของแผ่นดิน ซึ่งใช้เพื่อสาธารณประโยชน์หรือสงวนไว้เพื่อประโยชน์ร่วมกัน เช่น

(๑) ที่ดินรกร้างว่างเปล่าและที่ดินซึ่งมีผู้เวนคืน หรือทอดทิ้งหรือกลับมาเป็นของแผ่นดินโดยประการอื่นตามกฎหมายที่ดิน

(๒) ทรัพย์สินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน เป็นต้นว่า ที่ชายตลิ่ง ทางน้ำ ทางหลวง ทะเลสาบ

(๓) ทรัพย์สินใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ เป็นต้นว่า ป้อมและโรงทหาร สำนักราชการบ้านเมือง เรือรบ อาวุธยุทโธปกรณ์

“ผู้รับอนุญาต” หมายถึง ผู้ที่ได้รับการอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายถึง พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน

“ทบวงการเมือง” หมายถึง หน่วยราชการที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น

“ค่าตอบแทน” หมายถึง จำนวนเงินที่ผู้ได้รับอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องเสียเป็นรายปีให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง

ข้อ ๕ ที่ดินของรัฐที่มีผู้ใดมีสิทธิครอบครองตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน หากผู้ใดกระทำการด้วยประการใด ๆ ในที่ดินนั้น ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย และต้องเสียค่าตอบแทนให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง

ข้อ ๖ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการเหมืองแร่ และการป่าไม้ ที่ดินของรัฐนั้นถ้ามีผู้ใดครอบครองหรือมีได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ห้ามมิให้ผู้ใด

(๑) เข้าไปยึดครอง ครอบครอง รวมตลอดถึง การก่อสร้าง หรือเผาป่า

(๒) ทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นการทำลายหรือทำให้เสื่อมสภาพที่ดิน ที่หิน ที่กรวดหรือที่ทรายในบริเวณที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศหวงห้ามในราชกิจจานุเบกษา หรือ

(๓) ทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดอันเป็นอันตรายแก่ทรัพยากรในดิน

หมวด ๒

อัตราค่าตอบแทนในการอนุญาต

ข้อ ๗ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ พิจารณาอนุญาตให้กระทำการใด ๆ ตามข้อบัญญัตินี้ ผู้รับอนุญาตจะต้องเสียค่าตอบแทนในการอนุญาตเป็นรายปีให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง ดังนี้

(๑) เข้าไปยึดถือครอบครอง รวมตลอดถึงก่อสร้าง หรือเผาป่า

(ก) ประเภทที่ดินทั่วไป อัตราไร่ละ ๑,๐๐๐ บาท ต่อปี

(ข) กรณีประชาชนได้รับอนุญาตเข้าไปยึดถือครอบครองที่ดิน ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการอนุญาตให้ประชาชนใช้ที่ดินของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๗ อัตราไร่ละ ๑๐ บาท ต่อปี

(ค) กรณีทบวงการเมืองขออนุญาตใช้ที่ดินของรัฐเพื่อประโยชน์ในราชการ ให้ได้รับการ ยกเว้นค่าตอบแทน

(๒) การอนุญาตทำการด้วยประการใด ๆ ให้เป็นการทำลายหรือทำให้เสื่อมสภาพที่ดิน ที่หิน ที่กรวด หรือที่ทราย ให้เสียค่าตอบแทน ดังนี้

(ก) การขุดหรือดูดทรายอัตราลูกบาศก์เมตรละ ๒๘ บาท

(ข) การขุดดินหรือลูกรัง อัตราลูกบาศก์เมตรละ ๑๐ บาท หรืออัตราไร่ละ ๑๐,๐๐๐ บาท ต่อปี

(๓) การอนุญาตทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเป็นอันตรายแก่ทรัพยากรที่ดินนอกจากที่กำหนดไว้ใน ข้อบัญญัตินี้ ให้เสียค่าตอบแทนในอัตราลูกบาศก์เมตรละ ๑๐ บาท หรืออัตราไร่ละ ๑๐,๐๐๐ บาท ต่อปี

(๔) การอนุญาตให้ดำเนินการขุดลอกแหล่งน้ำสาธารณประโยชน์ที่ต้นเขินโดยนำเอามูลดิน เศษดิน หรือทราย ที่ขุดได้ไปจำหน่ายหรือได้รับประโยชน์ตอบแทนจากการนำเอามูลดินเศษดิน หรือทราย ออกไปเพื่อจำหน่ายหรือหาผลประโยชน์จากมูลดิน เศษดิน หรือทราย นั้น ให้เสียค่าตอบแทนในอัตรา ลูกบาศก์เมตรละ ๓ บาท

เงินค่าตอบแทนตามวรรคหนึ่ง ให้ตกเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง และให้ แบ่งค่าตอบแทนที่ได้รับดังกล่าวให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ ในอัตราร้อยละสี่สิบของค่าตอบแทน ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับ

หมวด ๓

หลักเกณฑ์และเงื่อนไข

ข้อ ๘ ให้ผู้รับอนุญาตต้องยื่นใบอนุญาตพร้อมชำระค่าตอบแทนต่อพนักงานจัดเก็บของ องค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่หรือนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในกรณีที่ระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตมีกำหนดเวลาเกินกว่าหนึ่งปี ให้เสียค่าตอบแทนสำหรับปีต่อไปภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันครบรอบปีที่ได้รับอนุญาต

ถ้าระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตมีกำหนดเวลาไม่เกินหนึ่งปี ให้เสียค่าตอบแทนเท่ากับหนึ่งปี ส่วนระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตมีกำหนดเวลาเกินกว่าหนึ่งปีขึ้นไป เศษของปีให้คิดเป็นหนึ่งปี

ข้อ ๙ การอนุญาตให้ประชาชนใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐ การดำเนินการ การออกใบอนุญาต การต่อใบอนุญาต การยกเลิกและการเพิกถอนใบอนุญาต ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการอนุญาตให้ดูทราย พ.ศ. ๒๕๔๖ หรือระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการอนุญาตให้ประชาชนใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๗ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๐ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘

นำ ระเมียดดี

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง